

Κάτω στα αλώνια (Συρτός Πυλαίας)

Κάτω στ' αλώνια και στα πετραλώνια,
ήρθε Βασιλιάς Καπτζήδα με τ' γιο τ' μαζί.

Στον απάν τον μαχαλά κρουν νταούλια και βιολιά,
κρουν νταούλια και βιολιά, να χορέψει η νύφ' με τ' πεθερά.

Καίει ο φούρνος καίει, καίει και λαμπαδίζει,
Για να ψήσουμε τα προίκια να τα φάει η νύφ' με τ' πεθερά.

Της Παρτάλως

Τσ' Καμπαρέ – μωρέ, μπρέ, μπρέ – τσ' Καμπαρέσινας η γιός,
τσ' Καμπαρέσινας η γιός και τσ' Παρτάλους το πιδί.
Χουρευτά – μωρέ, μπρέ, μπρέ – χουρευτάρια μάθιναν,
χουρευτάρια μάθιναν κι απού τον πουλύ χουρό.
Πέφτουν τα – μωρέ, μπρέ, μπρέ – πέφτουν τα μπαλώματα,
πέφτουν τα μπαλώματα σαν τα πλατανόφυλλα.
Να κι η μά – μωρέ, μπρέ, μπρέ – να κι η μάνα τσ' πώρχιται,
Μι σακιά μπαλώματα, μι κουβάρια νήματα.
Σταματή – μωρέ, μπρέ, μπρέ – σταματήστε το χουρό,
σταματήστε το χουρό να μπαλώσω τον υγιό.
Μη σας κα – μωρέ, μπρέ, μπρέ – μη σας κακουφαίνεται,
μη σας κακουφαίνεται, τα παρτάλια τ' χαίριται.

Ρουμιουσούδα

Μια Ρουμιουσούδα τούркиψι,
κι πήρι (ν)αρβανίτη, κι πήρι (ν)αρβανίτη.

Κι η μάνα της της έλεγε,
κι η μάνα της τη λέει, κι η μάνα της τη λέει.

Γιατί μαρ' γιε μου τούркиψις,
κι πήρις αρβανίτη, κι πήρις αρβανίτη.

Λιμπίστηκα μάνα μ' τα κάλλη του,
κι την παλικαριά του, τα μπόλικά τα μαλλιά του.

Βγάλι μαρ' γιε μ' του μαχαρά,
κι βάλι τα ριντούδια σ', κι βάλι τα ριντούδια σ'.

Πάρ' τα μάνα μ' κι δίπλουσ' τα,
κι βάλ' τα στου σιντούκι, κι βάλ' τα στου σιντούκι.

Οντας σι πιάνει ου καημός,
τα ρούχα μου να κ'τάζεις, τα ρούχα μου να κ'τάζεις.

Στ' άστρι κι του φιγγαράκι

Στ' άστρι κι έλα, αμάν – αμάν, τζάνουμ,
στ' άστρι κι του φιγγαράκι.
Στ' άστρι κι – στ' άστρι κι του φιγγαράκι,
παίρνου (ε)να – παίρνου (ε)να στενό σουκάκι(ι...)

Παίρνου (ε)νά, έλα, αμάν – αμάν, τζάνουμ,
παίρνου (ε)νά στενό σουκάκι.
Παίρνου (ε)νά – παίρνου (ε)νά στενό σουκάκι,
βρίσκου έ – βρίσκου ένα κουριτσάκι(ι...)

Βρίσκου έ – έλα, αμάν – αμάν, τζάνουμ,
βρίσκου ένα κουριτσάκι.
Βρίσκου έ – βρίσκου ένα κουριτσάκι,
που κοιμά – που κοιμάτι στου κριβάτι(ι...)

Που κοιμά – έλα, αμάν – αμάν, τζάνουμ,
που κοιμάτι στου κριβάτι.
Που κοιμά – που κοιμάτι στου κριβάτι
κι κανέ – κι κανέναν δε φουβάτι(ι...)

Σουλτάνα (Καρσιλαμάς)

Ηβγα Σουλτάνα μου στο παραθύρι,
να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι, να δεις τον Τούρκο που θα σε πάρει.

Δεν τον ηθέλω δεν τον ηπαίρνω,
Ρωμιά γεννήθ' κα Ρωμιά πιθαίνω, τον Τούρκο άντρα 'γω δεν τον παίρνω.

Γαλάζιος πετεινός

Γαλάζιος πετεινός λαλεί,
γαλάζιος πετεινός λαλεί, μες στην Αγιά Παρασκευή.

Μες στην Αγιά Παρασκευή,
μες στην Αγιά Παρασκευή, κοιμάται κόρη μοναχή.

Κοιμάται κόρη μοναχή,
κοιμάται κόρη μοναχή, κοιμάται κι ονειρεύεται.

Κοιμάται κι ονειρεύεται,
κοιμάται κι ονειρεύεται, και το (πρωί) ταχιά σηκώνεται.